

JARMARKOWY (4) ai

Oba a oraz o jasne.

sg m N jarmarkowy (2). ◊ G jarmarkow(e)go (1). ◊ [n G jarmarkow(e)go.] ◊ pl A subst jarmarkowé (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

1. Przymiotnik od „jarmark” ‘targ’: *nundinalis Mącz, Calep, Cn; nundinanus Cn (4) : Mącz 251c; Nundinalis – Iarmarkowi, targowi. Calep 709b.*

Wyrażenia: »czas jarmarkowy« (1): *zeznał yſch thu Wpoznanyv czapky noze waczky myeſchky wkramyech kradal czahu Jarmarkowego. LibMal 1546/21.*

»dzień jarmarkowy« (1): *á we dni Iármárkowé / tedy im wolno będzie/ póki Iármárk będzie ſtał/ przedawác ná przerzeczonych łáwách czáły wiecznémi. SarnStat 968.*

[»jarmarkowe miasteczko« = *miasteczko mające przywilej odbywania jarmarku: IArmárkowego miáſteczká/ áni wsi ofadzác żaden niemoże/ bez przyzwolenia Sędźiego SzczerbSpecSax 168 (Linde).*

»jarmarkowa wieś« cf »jarmarkowe miasteczko«.]

2. [W funkcji rzeczownika:

»jarmarkowe« = *opłata pobierana przez miasto od kupców i sprzedawców biorących udział w jarmarku: Bywają w tym miasteczku 2 jarmarki do roku [...]. Targowy dzień we środę. Dostawa się targowego i jarmarkowego [...] fl. 1/10/0 LustrMaz 90, 36, 42, 72, 83, 147.*

Wyrażenia »pieniężne jarmarkowe«: *Jarmarki w tem mieście bywają 4 do roku wywołane, w które dostawa się statków niemało, a pieniężnego jarmarkowego nie może się wiele dostać dla cła wojewodzinego, kszatelańskiego i wojskiego LustrRaw 165.]*

Synonim: 1. *targowy.*

Cf **JARMARCZNY**